

OKÉNKO

do života farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Ročník XVI, číslo 4

Vyšlo 24. 12. 2004

VÁNOČNÍ

V jeskyni jesle, šťastný klid
V pozadí času stojí kříž
Zvědavě kol se tísni lid
Teď o něm nevíš, něžně spíš
Matka Ti zpívá píseň chval
Kdesi už žije, kdo Tě zraní
Králové klečí opodál
Čeká Tě trpké dozrávání
Máš svoje touhy, svoje sny
Zástupům vadí, že jsi jiný
Laskavý, mírný, dojemný
Zahradou táhnou černé stíny
Světlo Tvých očí léčí rány
Pozvolna mizí tvoje mladost
Plode života požehnaný
Ať nevytizí dětská radost!

Jiří Hlaváč

MATRIKY VYPRAVUJÍ**Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:**

- 4.9. Marta Čermáková ze Sivic
- 19.9. Michael Jörg ze Šlapanic
- 19.9. Žaneta Štefková z Kobylnic
- 19.9. Adam Vojtěch Buček z Jiřkovic
- 19.9. Magdalena Marie Pašová z Jiřkovic
- 3.10. Martin Antoniák ze Šlapanic
- 3.10. Pavla Antoniáková ze Šlapanic
- 3.10. Monika Antoniáková ze Šlapanic
- 3.10. David Antoniák ze Šlapanic
- 10.10. Jiří Antonín Schäffer z Podolí
- 17.10. Jana Kalvodová ze Šlapanic
- 4.11. Karolína Ludmila Špiláčková z Podolí
- 14.11. Markéta Jelínková ze Šlapanic
- 14.11. Marek Kubeša ze Šlapanic
- 14.11. Dominika Gottwaldová ze Šlapanic

Slib lásky, úcty a věrnosti si vyměnili:

- 4.9. Bronislav Čermák a Eva Čermáková ze Sivic
- 11.9. David Brtník z Jiřkovic a Hana Šmerdová z Holubic
- 18.9. Tomáš Hutta z Blažovic a Dana Burianová z Ponětovic
- 25.9. Aleš Buchal z Malhostovic a Jana Zemanová ze Šlapanic
- 13.11. Lukáš Mikula z Pozořic a Jana Kuklínková z Prace
- 20.11. Jiří Pecl z Kobylnic a Jana Holíková ze Šlapanic

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

- 4.9. Hana Krajčová ze Šlapanic (*1969)
- 14.9. František Šedý ze Šlapanic (*1921)
- 25.9. František Starý z Brna (*1940)
- 2.10. Hedvika Žáková z Prace (*1921)
- 6.10. Vilma Čanecká ze Šlapanic (*1931)
- 17.10. Jaroslav Kocián ze Šlapanic (*1940)
- 18.10. Růžena Jenišová ze Šlapanic (*1925)
- 22.10. Jiří Jirušek ze Šlapanic (*1951)
- 30.10. Miroslav Drahola ze Šlapanic (*1924)
- 6.11. Václav Daněk z Viničných Šumic (*1929)

8.11.	Žofie Plotěná ze Šlapanic	(*1911)
9.11.	Františka Haluzová z Prace	(*1922)
19.11.	Marie Zemanová ze Šlapanic	(*1908)
27.11	Jana Ondráčková z Jiřkovic	(*1915)

Z KALENDÁŘE

25.12.	Slavnost Narození Páně
1.1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie
6.1.	Slavnost Zjevení Páně
9.1.	Svátek Křtu Páně
18.-25.1.	Týden modliteb za jednotu křesťanů
2.2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu
9.2.	Popeleční středa
18.-19.2.	Postní duchovní obnova ve Šlapanicích
20.3.	Květná neděle
27.3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

OBTÍŽNOST MODLITBY

Modlitba je celoživotní zápas, který je od svého začátku až do konce provázen namáhavým osobním úsilím.

Jednou se zeptali známého egyptského otce Agathona: „Otče, která z ctností je v duchovním zápasu za spásu nejobtížnější?“ „Odpusťte,“ odvětil, „ale myslím, že neexistuje nic obtížnějšího, než *modlitba k Bohu*.“ Pokaždé, když se člověku jenom zachce modlit, objeví se myšlenka, která se jej snaží od modlitby odvést. Pokušitel ví, že nic mu nebude tolik vadit, jako odevzdaná modlitba k Bohu.

V každé lidské činnosti se po námaze dostavuje uspokojení a odpočinek, ale modlitba vyžaduje boj až do poslední minuty našeho života. Bez námahy není modlitba modlitbou. Jeden z významných syrských Otců, sv. Isaak Syřan, řekl: „*Každá modlitba, při které se nenamáhalo tělo a netruchlilo srdce, se mění v nedonošený plod, protože takováto modlitba v sobě nemá duši*.“ A dodává: „*Modlitba potřebuje cvik, aby se mysl naučila přebývat v ní po delší dobu. Je tomu proto, že postupem času naše mysl získává návyk k duchovnímu cvičení, poznává, jak odrážet temné myšlenky, a dlouhou zkušeností se učí tomu, co nemůže žádným jiným způsobem získat*.“

Proto je potřebné přinutit se k modlitbě. Někteří lidé, když mají jít do kostela na bohoslužbu, se vymlouvají: „*nechce se mi, jak se mám přinutit k modlitbě...*“ Mnozí si myslí, že modlitba, která nejde snadno, je bezcenná. To je však nesprávný pohled a nepochopení modlitby kvůli neznalosti duchovního života. Naopak, i pro světce byla modlitba neustálým zápasem. Úsilí je potřebné k tomu, abychom byli schopni tuto námahu

unést. Nechce se ti? – Překonej to v sobě! Nechce se člověku proto, neboť vášně získávané a živené dlouhým návykem nás činí lenivými, a také na nás působí moc zla. Je třeba bojovat a zvítězit.

Velký ruský světec poslední doby, sv. Jan Kronštadtský praví: „*Učte se modlit, přinutíte se k modlitbě. Ze začátku to bude obtížné, ale potom, čím víc se budete nutit, tím to bude lehčí. Ale na začátku je třeba donutit se!*“

U koho jiného bychom se měli učit, než u světců. Výmluvná jsou i slova sv. Makária Egyptského: „*Tomu, kdo se modlí, je třeba vést velký zápas, protože přichází mnoho překážek, jež nám do cesty staví Zlý (tj. ďábel). Proti modlitbě útočí spánek, skleslost ducha, těžkosti tělesné, nekalé myšlenky, nestálost rozumu, ochablost a ostatní počátky zloby, a nakonec utrpení a povstání samotných zlých duchů, kteří s námi úporně bojují, snaží se nás zničit a nedopustit, abychom se přiblížili ke Kristu svou duší, která ve skutečnosti neustále k Bohu směřuje.*“

Jaký je vlastně užitek z námahy při modlitbě? I když to zní paradoxně, námaha modlitbu ulehčuje. Dnešní člověk nechce strádat ani přemáhat své tělo, protože hledá pohodu. V tom spočívá cíl naší civilizace: vysoká životní úroveň a pozemské štěstí. Ale Kristus učí něco jiného: „*Ve světě budete mít soužení*“ (Jan 16,33) a apoštol říká: „*Skrze mnohá soužení vcházíme do Království Božího*“ (Skut 14,22). Když se nalezne člověk, který se rozhodne strádat pro naplnění slov Ježíšových, náhle pocítí užitek své námahy – zakusí vnitřní klid, který je darem vzkříšeného Krista. Je to poklad, který nikdo nemůže člověku vzít; je to místo, kde se rodí život.

Dokud však člověk nevidí žádný výsledek či užitek svého modlitebního úsilí, nemusí zoufat a být sklíčený. Když přes své dlouhé přebývání v modlitbě nevidíme její plody, neříkejme: „*Nic jsem nezískal, byl to ztracený čas!*“, již samotné přebývání v modlitbě je ziskem.

Proč je obtížné se modlit? Co nám způsobuje namáhavost modlitby? Neexistuje něco, co kdybychom odstranili, přiblížili bychom se více k Bohu a naše modlitba by se stala méně namáhavou? Izaiáš k tomu říká: „*Hle, ruka Hospodinova není krátká k zachraňování a Jeho ucho není nedoslýchavé, aby neslyšelo, ale vaše nepravosti se staly přehradou mezi vámi a Bohem vaším. Vaše hříchy zakryly Jeho tvář před vámi, takže neslyší*“ (Iz 59,1). Při modlitbě je třeba prorazit tvrdou stěnu lidské duše, která je zkamenělá životními špatnými návyky a žádostmi, projít egyptskou temnotou. Kvůli tomu bývá obtížné se modlit, ale ten, který je v nás, je mocnější než ten, který je ve světě.

P. Pavel Kopeček, farář v Podolí u Brna

VÁNOCE V BRNĚNSKÉ KATEDRÁLE

- 25.12. Bohoslužby 7.30, 9.00, **10.30**
10.30 PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ
 Robert Führer: Missa pastoralis in A-D
 Dómský smíšený sbor a orchestr, varhany David Postránecký,
 řídí Petr Kolař
- 16.30 VÁNOČNÍ KONCERT KANTILÉNY**
 Vstupenky v prodeji v obvyklých předprodejích
- 19.30 VÁNOČNÍ KONCERT**
 Jan Jakub Ryba: Česká mše vánoční „Hej mistře“
 Dómský smíšený sbor, Brněnský filharmonický sbor a orchestr, sólisté,
 řídí Petr Kolař
 Předprodej vstupenek KIC Běhounská 17, DONUM Petrov 9,
 Dvořákova 11
- 26.12. Bohoslužby 7.30, 9.00, **10.30**
10.30 LATINSKÁ MŠE SVATÁ
 Ordinarium a proprium ze Svátku Svaté Rodiny zpívá
 Svatomichalská Gregoriánská schola, řídí Josef Gerbrich
- 16.00 VÁNOČNÍ KONCERT VUS ONDRÁŠ**
 Vstupenky v prodeji v obvyklých předprodejích
- 31.12. Bohoslužby 7.30, **16.00**
**16.00 PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ NA ZÁVĚR
 OBČANSKÉHO ROKU**
- 1.1. Bohoslužby 7.30, 9.00, **10.30**
10.30 PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ
 Robert Führer: Missa pastoralis in A-D
 Dómský smíšený sbor a orchestr, varhany David Postránecký,
 řídí Petr Kolař
- 17.00 NOVOROČNÍ KONCERT**
 Tenor Richard Samek, trubka Miroslav Holub, varhany Petr Kolař
 Předprodej vstupenek KIC Běhounská 17, DONUM Petrov 9,
 Dvořákova 11
- 3.1. **16.00 PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ
 S POŽEHNÁNÍM TŘÍKRÁLOVÝM KOLEDNÍKŮM**
- 9.1. Bohoslužby 7.30, **9.00**, 10.30
9.00 MŠE SVATÁ PRO RODINY S DĚTMI
 Účinkuje dětský sbor „Vraník“, varhany Petr Kolař,
 řídí Jarmila Richterová

Během vánočních svátků jsou přístupny věže a krypta katedrály. V katedrále je vystaven dómský „Betlém“.

KAREL BOROMEJSKÝ

Narodil se 2. října 1538 v Aroně v Itálii jako syn hraběte Gilberta Borromeo. Ve věku pouhých jedenácti let se stal opatem blízkého kláštera. Ve svých 14 letech začal hraběcí syn studium na universitě v Pávii.

Karel se silně odlišoval od svých spolužáků, kteří mysleli hlavně na veselý studentský život a naopak se zahloubal do svého obsáhlého studia, které musel pro nemoc a tělesné vyčerpání několikrát přerušit. V roce 1559 dosáhl doktorské hodnosti. Tehdy vstoupil jeho strýc kardinál Jan Angelo Medici na papežský trůn jako Pius IV. Již od dětství byl Karel miláčkem svého strýce, který ho teď pozval do Říma, kde ho jmenoval svým tajným sekretářem a krátce nato kardinálem jáhnem. V té funkci byly na něho kladeny četné, těžké úlohy, kterých se Karel zhostil nad očekávání dobře.

Svůj vztah k papeži nebral jako právo, ale jako povinnost, které se věnoval s celou pečlivostí, a to jak s velkou vytrvalostí, tak skromností.

Smrt jeho bratra Frederika, kterého Karel velice miloval, změnila v jeho 24 letech zcela jeho život. Rozhodl se proto vstoupit do kněžského stavu a v roce 1563 přijal kněžské svěcení. O několik měsíců později ho papež jmenoval biskupem a ustanovil ho arcibiskupem a kardinálem v Miláně. Od té doby vedl přísně asketický život. Jeden jeho současník o něm napsal: „Jeho nábožnost je tak veliká, že můžeme právem říci, že prospívá svým příkladem římskému dvoru víc, než všechny závěry koncilu.“

Ve věku svých 27 let nastoupil Karel Boromejský oficiálně svůj úřad arcibiskupa v Miláně, ve kterém setrval celých dvacet let.

Stav jeho diecéze byl neradostný. Kostely byly zpustlé, lidé bez víry a mravů, mnozí nejrůznějších bludných názorů. Mladý arcibiskup se neúnavně věnoval znovuvýstavbě své diecéze a pozvednutí zbožnosti. Jako jeden z prvních biskupů zřizoval kněžské semináře.

Při své práci si získal nejen přátele, ale i nepřátele, kteří se pokusili i o atentát na něj. Při velké morové epidemii v roce 1576 se po měsíce staral o nemocné a umírající, kterým přinášel jídlo a léky. Sám žil v té době často jen o chlebě a o vodě.

Reformnímu koncilu tridentskému vtiskl Karel Boromejský svou pečeť, obnovil rozhovory, spoluurčoval jeho průběh a zajistil úspěšné zakončení. Sám pořádal různé synody k provádění reformních závěrů a nedal se odradit ani klérem ani šlechtou.

Dne 3. listopadu 1584 ve svých 46 letech, vyčerpán a nemocen, podlehl velký Karel Boromejský těžkému záchvatu horečky. Jeho poslední slova byla: „Podívej se Pane, přicházím k Tobě“

Se svým arcipastýřem se přišel rozloučit velký zástup lidí. Smutek byl nezměrný. Svět a církve ztratili jednoho ze svých velikánů.

Karel Boromejský byl pochován v kryptě milánského dómu. Papež Pavel V. ho prohlásil r. 1610 za svatého.

Vilém Sitte

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ - KROMĚŘÍŽ 2004

Zdravíme všechny katolíky, protestanty a především a zvláště ostatní „pohany“. Jako manželé Blažkovi z Jiřkovic jsme absolvovali již podruhé každoroční letní akci zvanou „MANŽELSKÁ SETKÁNÍ“ (dále jen MS). Chtěl bych úvodem podtrhnout některé skutečnosti:

1. Bude to pojednání delší, uvařte si kafe.
2. Přesto, že jsme týdenní Setkání prožili s ženou Katkou oba a to dvakrát, troufnu si psát dále pouze v jednotném čísle mužského rodu. Proč? Protože jde o Setkání, ze kterého si každý odnáší trošku něco jiného. Je to skutečnost obvyklá, a v našem manželství úporně pravidelná.
3. Nerad bych se pouštěl do sdělování získaného moudra. Ne že by tam nezaznělo, ale může jít opět o skutečnost velmi subjektivní. Takže nechci riskovat, že by někomu velké moudro zaznělo spíše jako malá hloupost. MS jsou opravdu „jen“ setkáním manželů, kteří si chtějí navzájem sdělit své radostné i bolestné, všeobecné i velmi osobní zkušenosti. MS jsou duchovní obnovou šitou na míru manželům. MS jsou setkáním rodin. MS jsou ...
4. I když (či spíše právě proto, že) jsou MS postaveny na křesťanském základu, zůstávají široce ekumenické tak, aby se tu každý cítil v pohodě a sám sebou. Proto jsem si dovolil úvodní pozdrav, kterým jsem doufám nikoho neurazil.

Tak, a teď k věci. Vzhledem k zúčastněným cca osmdesáti manželským párům a případně jejich dětem, jde o akci nutně organizovanou, a to Občanským sdružením YMCA SETKÁNÍ s každoročním obdobným okruhem přednášek a stavbou programu. To dává celé sešlosti nezbytný řád. Vše, co je na tomto řádu postaveno, vnímám jako upřímné, neškrobené a spontánní. Témata přednášek vybízejí „běžné, řadové, zralé“ přednášející manžele, aby se ve fóru skutečně sdělili se svými osobními zkušenostmi, získávanými často velmi bolestně i kuriózně i po několik desetiletí. Přednášky provází často hurónský smích naslouchajícího lidu, či naopak masivní smrkání do připravených kapesníků, příp. rukávů u mužské populace. **NEPŘEHÁNÍM!!!** Ale samozřejmě nejde jen o emoce.

Vše je audiovizuálně zaznamenáváno a na požádání vypáleno na CD pro pozdější domácí reflexi, případně širší sdílení. Po přednášce následuje podrobné pitvání tématu ve skupince asi čtyř párů. Toto se již samozřejmě nezaznamenává ani nešíří pro velkou intimitu skutečností a zachování vzájemné důvěry. V čase přednášek i skupinek mají robátka svůj oddělený program vedený armádou pečovatelů. I když předávání menších ratolestí pečovatelům jsou zpočátku dramatická, rafinovaně svěřená do režie otců, vše se během týdne rychle mění k lepšímu a „náctileté“ děti postupem let plynule a rádi přecházejí do rolí „pečounů“. Celá rodina má během dne i možnost být pohromadě s volným vlastním programem, ale tato chvíle je nepoměrně kratší, jelikož není všeobecně tím prvním cílem MS. Večery jsou ve znamení společenské zábavy (country tance, soutěže, ...). K dispozici jsou malé modlitební skupinky určené ke chválám,

díkům a prosbám za aktuální potřeby jednotlivých rodin. Samozřejmě je též možno znovu spekulovat, např. za vydatné degustace vín z místních arcibiskupských sklepů, či zakoušet nové líbánky v rámci možností, které skýtají vlastní děti, ubytované na tomtéž pokoji. Během celého týdne jsou přítomni dva kněží a psycholožka k svátostné i nesvátostné službě. Tam, kde jsou děti, jsou i úrazy a nevyzpytatelné nemoci, takže v týmu je též přibalena dětská lékařka s ošetřovatelkou.

Závěrečný den je věnován „Manželské maturitě“. Spočívá v plnění vážných a nevážných úkolů v prostorách malebné zámecké zahrady a nezbyté závěrečné zkoušce před komisí. Komise je sice přísná, ale úplatná, chvílemi též silně afektivní ze zjištěných elementárních neznalostí maturantů. Vrcholem je večerní slavnostní mše sv. s obnovením manželského slibu. Dražší polovičky se zde vyjímají jako nádherné skvosty obdařené samozřejmě postsvatební kyticí. Každý pár dostává památeční foto a jiné drobné (k mému zklamání nepoživatelné) dárky. Ráno následuje nezbytný úklid Arcibiskupského gymnázia a rozjezd domů.

Setkání provází precizní, ovšem nenucená organizovanost, upřímný ekumenismus mimo jiné založený na řešení společných problémů. Na dišputace o rozdílech je prostor také nejen zde ale v celém širokém projektu MS, který mimo jiné zahrnuje diskusní server www.chlapi.cz, relaxační i brigádnická činnost ve vlastním středisku krkonošských Albeřic, regionální spolča, satelitní MS, víkendové jarní a podzimní obnovy. Dále např. víkendy pro maminky, aby si odpočinuly a víkendy pro tatínky s dětmi, aby nechali maminky odpočinout.

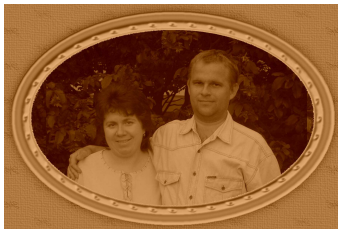
Jsem typ člověka, který rád relaxuje dlouhým sezením, či ležením a vstřebáváním něčeho nového. Někdy obsáhlejší, vždy dvakrát denně dávkované přednášky, mně tedy nečinily žádné problémy. Horší je to již s použitím vstřebaných novinek v šedi denního života. Takže na rozdíl od ostatních jsem si preventivně nečinil žádné písemné poznámky, aby později nemohly být použity proti mně. Letos jsem měl upřímnou a nečekanou radost z přítomnosti kněze otce Josefa Brtníka. Před patnácti lety mě uváděl do církve svatých hříšníků, křtil, před deseti lety oddával (a kdo ví jestli jednou nevykropí i ten věčný důlek k ulehnutí). Celé setkání obcerstvoval svým charismatem laskavého otce, provázeným častými srdečnými objetími a permanentním úsměvem. Naproti tomu druhý kněz, malý postavou, ale velký nadáním zabrnkat na citlivé struny lidské duše a hlubokými znalostmi Starého i Nového zákona, zúročoval hřivny v každodenních krátkých biblických zamyšleních a občasnými trefnými provokativními poznámkami tzv. „mezi řádky“. Nadchl mě nevšední a relativně neškodný způsob uvolňování emocí, spojený s možností hudebně se vyjádřit hlasově nejistým mužům. Spočíval v patnáctiminutovém svolávání opozdílů na přednášky rytmickými údery na nefalšované africké bubny. Vrozený chlapský talent dělat rámus se nezapřel a s bubny rezonovaly nejen křišťálové lustry auly, ale i vnitřní orgány přítomných dochvilných. Snad nám kardiaci, následně úprkem spěchající do tichých sklepů, odpustí.

Bude-li to možné, Manželská setkání si ještě několikrát rád zopaknu. Vzhledem k mé těžkopádnosti (rozuměj lenosti) mě inspirují sice jen k drobným, ale přece

jen krůčkům změn v pokrouceném přístupu k manželským a rodičovským úkolům. Byl jsem svědkem též silných svědectví o velkých obráceních a odpuštěních. Mnozí se zde poprvé setkali s živým Ježíšem, s křesťanstvím, s.... . MS jsou mi oázou po dlouhé cestě pouští. Přeji Vám podobné setkání, ať se stane kdekoliv a jestli chcete, přijďte nabrat Živé vody do Kroměříže.

Za manžele Blažkovi Ivo

Další informace možno získat na: www.setkani.org
www.setkani.ymca.cz
nebo: blazek.ivo@quick.cz

ROZHOVOR

V jarním Okénku jsme měli možnost číst zprávu o tom, že bratr Maria Bohuslav, civilním jménem Antonín Buchta, rodák z Jiříkovic, člen řádu trapistů v klášteře Sept-Fons ve Francii, přijal dne 30. května 2004, o slavnosti Soslání Ducha svatého, jáhenské svěcení.

O rozhovor jsme proto požádali jeho maminku, paní Hedviku Buchtovou.

1. Jak jste prožívala vy a vaše rodina období, kdy se váš syn rozhodl pro řeholní život?

Bratr mého dědečka byl knězem, mamincina sestra je řeholnicí. Duchovní stav byl v naší rodině vždycky v úctě, proto jsme přijali jeho povolání jako Boží dar, milost. Ale bez slz se to neobešlo, to pro velkou vzdálenost. Ještě dnes se nám občas stýská.

2. Jak dlouho se připravoval na řeholní sliby a na přijetí jáhenského svěcení?

Tonda odjel do Francie v lednu 1996 a v květnu 1997 vstoupil do noviciátu. Po dvou letech složil časné sliby (na 3 roky) a o slavnosti Nanebevstoupení Páně 2002 věčné sliby. Na kněžství se připravuje delší dobu.

3. Co je základem trapistické spirituality?

Na tuto otázku asi nejsem schopná odpovědět přesně. Trapisté jsou řád kontemplativní, ale to vůbec neznamená, že neustále klečí v kostele a rozjímají. Střídají modlitbu s prací a myslím, že se snaží být s Bohem ve spojení neustále. Jsou radostní – pravdivě radostní – a to mě u nich nejvíc oslovuje.

4. Trapisté vybudovali svůj první klášter u nás v Novém Dvoře. Bude tam bratr Maria Bohuslav působit?

Domníváme se, že v Novém Dvoře nebude trvale. Má už francouzské občanství.

5. Jaký význam má podle vás řeholní povolání v dnešním světě?

Pan biskup Radkovský jednou v Novém Dvoře říkal, že má radost, když se staví klášter. Že je to pro církev totéž, jako když se budují inženýrské sítě na pozemku pro stavbu nového města. Že dobrá řeholní komunita má pro církev stejný význam, jako dobře fungující vodovod, přívody plynu a elektřiny pro sídliště. Přitom pramenem živé vody a zdrojem všeho dobra je Ježíš. Tak si myslím, že řeholníci a řeholnice mají velmi důležitý úkol a my bychom se za ně měli modlit, aby ho plnili věrně a vytrvale.

Za rozhovor poděkoval Rudolf Staněk

BRÁCHOVÉ

Lad'a a Pavel Sedlákoví jsou bratři, kteří jsou asi většině čtenářů Okénka známi jako šlapaničtí ministranti. Kromě toho umí výborně hrát florbal, který je i v naší farnosti velmi populární, a tak jsme jim položili pár otázek:

1. Kdy jste začali s florbalem a kdo byl vaším prvním trenérem?

L: Florbal jsem začal hrát asi od osmé třídy v malé tělocvičně na Orlovně. Vždycky se o mě staral taťka, který florbalu hodně fandí a ve všem mě podporuje.

P: Na Orlovně jsem hrával nejprve stolní tenis a florbal jen doplňkově, ale po čase (v sedmé třídě) mě florbal dokonale uchvátil a nyní se mu už věnuji naplno. Moje florbalová opora byl vždy také taťka!

2. Kde a jakou soutěž momentálně hrajete?

L: Hrajeme za Orel Šlapanice, loni jsme jako nováčci šesté ligy postoupili do Jihomoravského přeboru mužů. Naše ambice jsou však ještě daleko vyšší. Doufám, že se časem dostaneme do celostátních soutěží. Současně jsme také na hostování za tým SC Hattrick Brno, který hraje druhou juniorskou ligu.

3. Jakých největších úspěchů jste dosáhli?

P: Jak už Lad'a zmínil, tak určitě postup do Jihomoravského přeboru mužů byl pro nás všechny jistě velkým úspěchem, kterému vděčíme především našemu skvělému týmovému duchu. No a určitě nesmím také zapomenout na skvělé 1. místo na turnaji Slovakia open a 3. místo na Czech open. Obou těchto úspěchů jsme dosáhli za tým SC Hattrick Brno v juniorské kategorii.

L: Všechna tato umístění jsou pro mě určitě důležitá, ale asi si nejvíce cením našeho prvního úspěchu, a tím bylo vítězství na orelském mistrovství České republiky v juniorech. Tím to všechno začalo.

4. Prý také nejen hrajete, ale i pískáte?

L: Složil jsem zkoušky na rozhodčího licence C. To znamená, že můžu pískat všechny jihomoravské soutěže.

P: Já se zatím věnuji pouze hraní. Pískání ... možná časem.

5. Co na to říká maminka?

P: Snad to s námi myslí dobře, i když občas nadává. (doma cenzurováno)

L: S mamkou je sranda.

6. Vaše malá sestřička se také zajímá o florbal?

L: Pořád jí doma zkusíme dávat do ruky hokejku, ale je to holka - s tím nic nenaděláme. Ona má jenom ty svoje panenky ☹

P: Ale ne. Já bych řekl, že jí to celkem jde. Ještě bude muset zlepšit tu střelu a už to bude úplný profík. No a s těma panenkama, tak to budeme muset taky ještě něco udělat!!!

7. Co říkáte na to, jak oblíbený je florbal v naší farnosti a jak hodnotíte farní florbalovou ligu?

P, L: Myslíme si, že z farního florbalu, který založil otec Šudoma a otec Hába, se stává pěkná tradice a můžeme si jenom přát, aby nám dlouho vydržela.

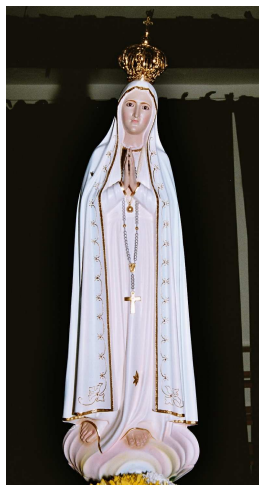
8. Chcete něco na závěr vzkázat našim čtenářům, případně mladým zájemcům o florbal?

L: V současné době se ze všech sportů nejvíce rozvíjí florbal. Dostává se do popředí i na většině škol a nárůst dětí a mládeže je opravdu veliký. Co přát ostatním? Snad ať propadnou kouzlu dírkovaného míčku stejně, jako já.

P: A já? No asi jenom jedno: zkuste to, florbal je prostě senza!!!

Děkuji za rozhovor

Připravil Rudolf Staněk

PŘIŠLI JSME ZA NÍ

*"Má růženec v rukou,
ta překrásná Paní
a vybízí každého, aby šel za ní."*

Přišli jsme za Ní 10. října 2004 do Orlovny v Jiřkovicích.

Setkali jsme se při slavnostním Mariánském odpoledni v modlitbě růžence, při mši sv., při požehnání sochy P. Marie Fatimské. Setkali jsme se při filmovém pohledu do života naší farnosti v počátcích formování Mariina apoštolátu i v pohledu na jeho současnost.

Děkuji Vám, že jste přišli, protože bez Vás by toto setkání nebylo. Připravovali jsme je s láskou, nadšením a s očekáváním Božího obdarování a povzbuzení na naší společné cestě k Bohu Otci skrze Matku P. Marii.

Děkuji našemu panu faráři, otci Miloši Mičánkovi, za jeho souhlas, pochopení a za to, že byl s námi přítomen. Děkuji také otci Josefu Vlčkovi a otci Milanu Vavrovi za jejich účast.

Děkuji otci Pavlu Dokládaloovi za duchovní vedení celého odpoledne a jeho spolupracovníkům za milou přítomnost a službu mezi námi.

"Setkali jsme se zde rodina farní a rodina fatimská." Tak to vyjádřil v závěrečném rozloučení starosta Orla Pavel Štěpánek. A bylo nám zde dobře.

Prosím, nezůstaňme jen u vzpomínek na pěkné odpoledne, na pěkné setkání, dobré občerstvení. Panna Maria jistě od nás očekává víc.

Má růženec v rukou ta překrásná Paní a vybízí každého, aby šel za Ní.

"Ave, Ave, Díky, Díky, Maria."

Za společenství živého růžence v Jiřkovicích a za oblastní centrum Fatimského apoštolátu Brno

Marie Duchoňová

V předminulém čísle Okénka jste si mohli přečíst o slavnostním otevření zrekonstruované Orlovny v Jiřkovicích. Při té příležitosti daroval poslanec sněmovny pan Ladislav Šustr pro modlitební místnost v Orlovně sochu Panny Marie Fatimské. Socha byla slavnostně požehnána 10. října 2004.

POUŤ DO ŠAŠTÍNA A MARIÁNKY

Neděle 17. října 2004

Pan farář P. SLLic. Ing. Pavel Kopeček naplánoval pro farníky poutní zájezd do zahraničí – na Slovensko - a také jej duchovně vedl. Farní pouť se uskutečnila v neděli 17. října 2004 a zúčastnili se jí farníci, dospělí i děti z Podolí a Bedřichovic.

Pouť jsme duchovně zahájili společnou ranní modlitbou. Po cestě nám otec Pavel ukázal místa v okolí Čejče, kde pracoval jako stavební inženýr ještě před studiem v semináři. Během cesty se účastníci zájezdu mohli seznámit se zajímavými informacemi o poutním místě. Počasí nám sice zpočátku moc nepřálo, ale nám to v teple autobusu ani nevadilo.

Do poutního místa **Šaštín** jsme přijeli asi v 9 hodin a společně jsme se shromáždili před bazilikou, kde nám otec Pavel přečetl a přeložil latinský nápis, který je nad

vchodem: „Panno Maria Sedmibolestná, přimlouvej se u svého syna za nás hříšníky, kteří důvěřují v Boha.

V 10,30 jsme se všichni zúčastnili mše svaté spolu s místními farníky. Mši svatou koncebrovali dva místní kněží i náš otec Pavel, který přednesl poutavou promluvu. Mluvil o tom, že věřící z jeho bydliště, s nimi i on sám, chodívali pěšky na toto mariánské poutní místo děkovat a prosit Pannu Marii o pomoc. Kde lidské síly nestačí, tam nastupuje Boží moc, pokud si je člověk vědom své nedostatečnosti a s pokorou se odevzdá do Boží vůle. V tom si máme vzít příklad z Panny Marie, které je zasvěcen poutní kostel. Promluva se nesla jasně a zřetelně prostorem, protože hovořil s velkým nadšením a zápal; a určitě pod silným vanutím Ducha Svatého. Věřím tomu, že i místní farníky tato promluva velmi oslovila, i když nebyla ve slovenštině.

Po sv. přijímání jsme měli možnost zazpívat si několik slok naší mariánské písně „Budiž věčně velebena...“ a místní farníci se k nám zpěvem rádi přidali. Bylo to pěkné spojení dvou národností, které mají k sobě tak blízko. Po mši svaté jsme zazpívali ještě píseň „Chválu vzdejme o křesťané...“, při níž si zahrál na největší varhany Slovenska pan Sitte. Pak jsme se loučili s krásnou bazilikou a odcházeli k autobusu. Počasí se nám během mše sv. zlepšilo, ranní mlha se rozplynula a místy svítilo sluníčko. Asi ve 12,30 hodin jsme odjížděli směrem do Kút. Dále jsme pokračovali směr Stupava do Záhorské Bystrice a do malé obce, která se jmenuje **Mariánka** s mariánským poutním kostelem. Prohlédli jsme si interiér kostela zasvěcený **Narození Panny Marie**, dále pak okolí kostela včetně Svaté studně a vykonali jsme křížovou cestu lesem, která asi byla pro starší spolupoutníky chvílemi opravdu náročná a těžká. Zastavili jsme se u místa, které nám připomínalo Lurdkou jeskyni. Tam hořelo množství svíček od poutníků a na bočních stěnách bylo hodně obrázků - poděkování za uzdravení.

Při zpáteční cestě jsme se zastavili v hlavním městě Slovenské republiky, v Bratislavě, kde jsme si prohlédli historické jádro města. Zpáteční cesta k autobusu vedla po nábřeží podél Dunaje, a tak jsme mohli obdivovat smělou konstrukci mostu SNP a plující lodě.

Zpáteční cesta vedla po dálnici a poměrně rychle ubíhala. Velmi oslovující byl krásný západ slunce nad Pálavou. Copak nám asi chtěl připomenout?

Díky otci Pavlovi za nápad, panu řidiči a Pánu Bohu za šťastný návrat.

Manželé Kubišovi

15. VÝROČÍ NAŠEHO FARNÍHO ČASOPISU

Uplynulo už 15 let od doby, kdy začal vycházet náš farní časopis. První číslo vyšlo v prosinci 1989 pod titulem „Radost pro všechny“. Bylo psáno na stroji a rozmnožováno na cyklostylu. Postupně měnilo svoji podobu, formát i název až po dnešní „Okénko“.

Na tomto místě bychom rádi poděkovali všem, kdo se na něm podíleli. Od autorů příspěvků přes redakční radu, sazeče, korektory a také ty, kdo časopis skládali a distribuovali.

Děkujeme zvláště panu Jaroslavu Olejkovi, který vydávání našeho časopisu sponzoruje a kolektivu jeho pracovníků, kteří jej tisknou.

Rudolf Staněk

PŘEDSTAVUJEME KNIHU...

Vůle Boží - zbožná fráze? - .....kde je zde vůle Boží?'

V září letošního roku zemřel rukou vraha skvělý člověk, lékař a kněz, Ladislav Kubíček. Pokořovaný, zkoušený komunistickým režimem nesl svoje povinnosti s poslušností a humorem. Svě životní peripetie sepsal do čtyř knih, z nichž tuto dokončil těsně před smrtí.

Autorův životní příběh dokládá, že plnit Boží přání není otroctvím, ale největším štěstím. Otec Ladislav píše věcně a přitom velmi čtivě, a tak pomáhá čtenáři snadno porozumět umění rozlišovat Boží vůli. Ať už v pasážích z rodinného života, lékařských studií, tajném teologickém vzdělávání, tak i v kapitolách věnovaných věznění, či práci na psychiatrii.

Odkaz Ladislava Kubíčka je nadčasový. Za všech okolností se ptá Ježíše, jaká je jeho vůle. Sám pak dodává: „A když se snažíme mít svědomí stále ve shodě s vůlí Boží, Bůh naši snahu bere důsledně a naše svědomí je pak mluvčím jeho vůle.“

Jako kněz-lékař, i po pozemském putování, chce léčit naše duše nemocné otázkami a nejistotou.

Kubíček, L.: Vůle Boží - zbožná fráze?, Karmelit. nakladatelství, Kostelní Vydří, 2004

Ivana Horáková

DUCHOVNÍ KONCERTY V PODOLÍ

Letošní rok české hudby, kdy si připomínáme významná výročí Smetany, Dvořáka, Janáčka, Suka a dalších našich skladatelů, jsme zahájili 2. května koncertem z díla Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka. Duchovní a biblické písně zpívali Richard Novák a Marlene Unterthiner, na housle hrála Irena Hůrková a na varhany Martin Jakubíček. Závěrem zaznělo Postludium a Glagolská mše.

Na dalším koncertě 11. září vystoupila Kantiléna za řízení prof. Sedláčka a Jakuba Klecknerna. Na varhany hrál obtížné party Ebenovy missa adventus a Emertovo Te Deum Jakub Janšta.

K 86. výročí samostatnosti nám přišlo 29. října zahrát smyčcové kvarteto mladých členů České filharmonie z Prahy – Norbert kvartet. Na pořadu byla kvarteta Mozarta, Dvořáka a Meditace na staročeský chorál Svatý Václave Josefa Suka. Pražští umělci nám připravili překrásný večer a posluchači, převážně mimopodolští, jejich vystoupení velmi ocenili. Všechny koncerty natáčíme na CD.

Další koncert jsme připravili k 15. výročí svatořečení bl. Anežky České a sameťové revoluce na závěr církevního roku v neděli 21. listopadu v 16.30 hod. Vystoupil trumpetista Miroslav Holub a varhaník Petr Kolář.

Na hod Boží v sobotu 25. prosince v 16.00 hod zazní po dlouhé době opět Rybova mše „Hej mistře“ se sólisty, sborem a orchestrem.

Tolik o naší činnosti v Roce české hudby. Domníváme se, že účast a vystoupení vynikajících umělců i výběr skladeb obohatí každého z přítomných. Věřím, že tato duchovní hudba přivede další posluchače, hledající krásu a bohatství hudebního projevu.

Přáli bychom si, aby příští rok byl stejně bohatý na hudební zážitky. Uvažujeme o vystoupení sboru Besedy brněnské a Hradišťana s Jiřím Pavlicou. Jednáme o účasti Radovana Lukavského a dalších umělců. Záleží, kolik se nám podaří získat financí od sponzorů.

Závěrem je vhodné říci, že bez zájmu a vstřícnosti otce Pavla by se pravděpodobně koncerty duchovní hudby v podolském kostele nekonal. Také dostatečně dobré varhany lákají k účinkování další muzikanty. Rádi vás všechny na těchto koncertech uvítáme.

Miloš Lorenc

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

Děti si na Vánoce přichystaly hru o narození Ježíška, kterou chtěly předvést celé farnosti. Obsadily role a na první zkoušce zjistily, že jim schází tři králové. S řešením přišel pan farář. „Budeme hledat tři lidi z farnosti. Vysvětlíme jim, že budou hrát moderní tri krále, takže nepotřebují žádný zvláštní kostým. Přijdou oblečení, jako chodí normálně a přinesou Ježíškovi dárek. Jejich jediným úkolem bude jasně vysvětlit, proč právě ten chtějí Ježíškovi dát.

Na Štědrý den se sešli nedočkaví diváci a ještě nedočkavější herci na besídce. Překvapením vlastně bylo, kdo jsou ti tři králové, co říknou a co přinesou. Prvnímu králi bylo asi padesát. Měl pět dětí a pracoval na radnici. V ruce nesl berli. Položil ji vedle jesliček a prohlásil: „Před třemi lety jsem měl ošklivou autonehodu. Byl to čelní náraz a probudil jsem se až v nemocnici s mnoha zlomeninami. Neměl jsem moc šancí na uzdravení, nikdo se neodvažoval říct, co se mnou bude. Tehdy jsem se těšil ze sebemenších pokroků. Byl jsem vděčný za to, že jsem postupně hýbal prsty, posazoval se... Pokorně jsem objevoval, kolik krásy je na světě. Od té doby se raduji z každodenních maličkostí, kterých jsem si dříve nevšiml. Proto nesu Ježíškovi tuhle berlu. Jsem vděčný.“

Druhým králem byla vlastně královna, matka dvou dětí. Nesla knihu katechismu. Vedle Ježíška ji položila se slovy: „Dokud byly moje děti malé a potřebovaly mě, cítila jsem se naplněná. Až vyrostly, připadala jsem si zbytečná. Po čase mě napadlo, že se nesmím litovat, ale vzít život do rukou. Začala jsem učit náboženství. Cítím se teď jako apoštol, který otevírá dětem brány ducha. Konečně si zase připadám, že pro něco žiji.“

Třetí král byl velmi mladý a přinášel s sebou čistý list papíru. Před Ježíška jej položil a pronesl: „Nevěděl jsem, jestli mám tuhle roli vůbec přijmout. Nevím, co bych měl říct. Mám prázdné ruce a jen hodně touhy a otázek. Někdy jsem plný neklidu, očekávání, štěstí a taky pochybností. Nemám, co bych teď dal. Nesu ti, Ježíšku, čistý list. Vím, že jsi přišel proto, abys nám dal novou naději. Jsem prázdný, ale srdce chci mít připravené na slova, která mi chceš říct.“

Z knihy Bruna Ferrera: “Vánoční příběhy pro potěchu duše“

Redakčně upraveno

KATECHETICKÉ POHLAZENÍ

Chtěl jsem si ověřit znalosti učiva pro 5. ročník základních škol o Písmu svatém. Zadal jsem dětem úkol, aby napsaly, co je oslovilo na evangelním příběhu Lk 1,39-56. Co napsala žákyně 5. tř. v Kobylnicích, předkládám:

Zaujalo mě, jak se pohnulo Alžbětino dítě v jejím těle při pozdravu Panny Marie. Způsobil to Duch svatý. V té chvíli Alžběta poznala v Panně Marii matku Pána Ježíše a zvolala: "Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána."

Možná se některým bude zdát, že úkol vypracovala s pomocí jiného. Nevadí. I to je úspěch, když se do práce s Písmem zapojí více lidí. I to je evangelizace.

Oldřich Kněžíček
katecheta

OHLÉDNUTÍ ZA FARNÍ FLORBALOVOU SEZÓNOU

Jako každý rok, tak i letos měla florbalová sezóna v naší farnosti tři hlavní vrcholy.

Nejprve to byl jarní turnaj, který se konal 18. dubna. Jeho vítězem se stalo družstvo Tučňáků. Na druhém místě skončilo Vápno a třetí byli Mušketýři. Zúčastnilo se celkem 13 družstev ve 3 skupinách.

Druhým vrcholem byla farní florbalová liga, která byla letos dlouhodobou soutěží. Začala 31. května a skončila až 3. října. Bojovalo v ní 12 družstev systémem každý s každým jednokolově. V této soutěži si dlouhodobě nejlépe vedli Bizoni, ale o celkové vítězství se připravili sami prohrou v posledním zápase s Šedou eminencí. A tak opět kralovali Tučňáci, druzí byli Bizoni a třetí Cementi. Liga byla velmi vyrovnaná, o čemž svědčí i to, že o pořadí na prvních pěti místech rozhodoval mezi sousedními družstvy rozdíl jediného bodu.

Sezóna byla zakončena podzimním turnajem s názvem „Padající list“, hraným 24. října. Ten vyhrálo Vápno před Tučňáky a Žraloky. Ve dvou skupinách bojovalo celkem 10 družstev.

Nesmíme zapomenout ani na děti, které měly svůj turnaj 29. května za účasti 2 družstev dívek a 6 družstev chlapců. Bližší informace o tomto turnaji a vůbec o florbale v naší farnosti najdete na webových stránkách <http://florbal.web.wo.cz>

Rudolf Staněk

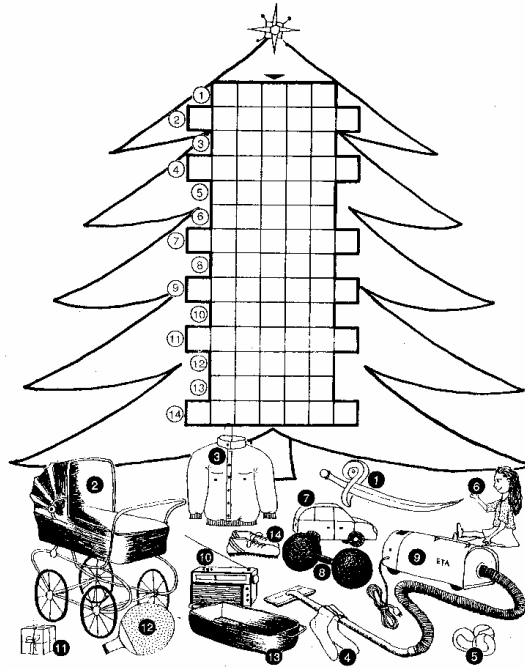
RECEPT PRO SVÁTEK

Slavnostní tabuli v těchto dnech může doplnit něco lahodného moku. (Bohužel, děti, pro vás jen kapku.) Vy, dospělí, budete potřebovat: 2 sladká kondenzovaná mléka, 1 mandlový pudink, 0,5 l rumu.

Postup: Mléka v plechovkách vaříme v hrnci s vodou 2 hodiny (tím uvnitř zkaramelizují). Po vychladnutí otevřeme, vlijeme do nádoby, kde smícháme s běžně připravovaným pudinkem, přidáme rum (stačí i méně než 0,5 l) a prošleháme. Takto získáme domácí Baileys.

Dobrou chuť!

Ivana Horáková

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci
Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
telefon: 544 245 280, <http://www.farnostslapanice.com>, e-mail: okenko@farnostslapanice.com
NEPRODEJNÉ!

ROZBITÁ VÁNOČNÍ ŠPIČKA

Ozdoby na stromeček jsou krásné, ale křehké. Jedna ze čtyř špiček se rozbila a podle střípků je možno bezpečně zjistit, která to byla.

